

[Freddy Madsen.]

har løst de alvorlige og dybtgående problemer, som vi står over for. Arbejdsløsheden vil fortsætte uhindret, medmindre der tages nye skridt. Det er på den baggrund, vi har stillet vores ændringsforslag. Det er på den baggrund, vi har taget stilling til de ændringsforslag, som andre partier har stillet. Det er også på den baggrund, vi må anbefale, at man stemmer imod finanslovsforslaget.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

For at der ikke skal danne sig nogen myter, er jeg nødt til at berigtige det af hr. Freddy Madsen sagte, nemlig at hr. Brusvang skulle have udtalt, at CD ønsker en momsforhøjelse. Det har han ikke udtalt. Når fortrykket kommer, vil hr. Freddy Madsen kunne se, at han har sagt til finansministeren, at hvis udviklingen skulle blive af en sådan art, at der bliver behov for en finanspolitisk stramning, så vil han finde CD parat til at støtte den politik, han da vil være nødt til at føre, og at CD i så fald vil foretrække en momsforhøjelse, fordi dette er det indenrigspolitisk mest neutrale og det eksportmæssigt set mindst risikable.

(Kort bemærkning).

Freddy Madsen (DKP):

Det ville være meget rart at få at vide, hvad det er for nogle forudsætninger, CD mener der skal til for, at man skal have den momsforhøjelse. Kendsgerningen er jo, at hr. Christophersen – og det er måske i denne situation ulige mere interessant – åbent siger, at der nu er brug for en finanspolitisk stramning. Men det vil da i hvert fald interessere, hvis centrum-demokraterne ikke mener, at hr. Christophersen har ret på det punkt.

Grethe Philip (RV):

Den økonomiske situation tegner sig stadig gråt i gråt. Et enkelt lyspunkt er prisudviklingen med de meget små prisstigninger, men ellers er det jo stadig nok så dystert: en meget høj arbejdsløshed, som ikke ser ud til at kunne nedbringes foreløbig, stigende underskud på betalingsbalancen og et højt renteniveau med snærende udlånsloft i pengeinstitutterne.

Overenskomsterne er ikke i havn endnu, men vi har vel lov til at forvente, at der opnås et forlig. Forhandlingerne har været baseret på folketingets henstilling efter augustforliget, dels

om en ramme på 2 pct. lønstigning pr. år plus dyrtidsregulering, dels om, at de lavestlønnede skal tilgodeses særligt inden for den givne ramme. Jeg henholder mig til statsministerens udsagn om, at denne ramme holdes i det mæglingsforslag, der nu går til afstemning. Om det viser sig at holde stik, vil jo tiden vise, og dér er det navnlig lønglidningen, som bliver afgørende, eller for at være mere korrekt: den del af lønglidningen, der ikke skyldes produktivitetstigning, men som er ren lønafsmitning. Jeg vil meget stærkt henstille til parterne på arbejdsmarkedet, at de vil være tilbageholdende med en sådan lønafsmitning.

Det er naturligvis overordentlig glædeligt, at det nu ser ud til, at vi undgår en arbejdsstandsning. Jeg synes også, at det herfra skal siges, at det er meget glædeligt, at vi har fået løftet lønnen for de lavestlønnede gennem en garantiløn, og jeg siger det også med henblik på de mange kvinder, vi har netop i de lavtlønnedes grupper. Det vil være med til at give en udligning imellem mands- og kvindeløn.

Det ser ud til, at vi varigt må indstille os på, at reallønsvæksten bliver meget beskeden. Jeg tror ikke, der kan være tvivl om, at vi samtidig må acceptere visse fortjenester i erhvervslivet for at sikre nyt initiativ og investeringer, men så er det også nødvendigt, at vi udvider medarbejderindflydelsen, og at der gives en bredere fordeling af ejerforholdet til de i virksomhederne indtjente værdier. Hr. Erling Olsen var inde på noget af det samme, og jeg er ganske enig i, at her ligger der en problemstilling, som vi må tage op.

Jeg mener, at vi må komme væk fra denne fastlåsning i bestemte forslag, der har været fremme, og som har vist sig ikke at kunne gennemføres. Jeg finder, at det kunne være ønskeligt, om der blev nedsat et udvalg, hvor arbejdsgivere og lønmodtagere gik sammen og drøftede, hvordan man kunne komme igennem i denne problemstilling. Jeg så gerne, at et sådant udvalg blev nedsat under regeringens ledelse.

Det er en værdifuld nydannelse, at arbejdsmarkedets parter i en konkret forhandlingssituation har fulgt en henstilling om en bestemt lønramme fra folketinget og derefter inden for rammen har fastlagt fordelingen på forskellige lønindkomster.

Fra det radikale venstres side har vi tidligt og ofte peget på nødvendigheden af en samordning i den økonomiske politik. Det har vist